

Volyňští Češi děkují panu prezidentovi za jednoznačný, mužný projev k sudetským Němcům. Promluvil nám z duše. Na ně platí jen důrazný postoj. Poznali jsme to na Volyni a na frontách 2. světové války. Připomínáme, že kvůli nim museli naši dědové emigrovat do ciziny. Mý, jejich potomci, jsme se mohli vrátit před 50 léty do našeho po staletí českého území až po jejich odsunu. Byla tak odčiněna křivda, spáchána na nás a na celém českém národě.

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

2/95
ročník 5

Výstava "Osudy Čechů z Volyně"

Zpráva o zastaveních a zhodnocení jejího ohlasu za rok 1994

Putovní výstava OSUDY ČECHU Z VOLYNĚ přehledně informuje o dějinách českých vstěhovalců na Ukrajině v poslední třetině minulého a první polovině tohoto století; nabízí základní fotografický přehled jejich hospodářských a kulturních aktivit a připomíná i jejich repatriaci v roce 1947. Stručně upozorňuje na osudy krajanů, kteří se vrátili do vlasti v důsledku likvidace následků černobylské katastrofy. Výstava je věnována památkám života na Volyni, obraci se však především ke všem nezučastněným, kteří se chtěli poučit o dějinách českých osadníků na Ukrajině.

Vlastník výstavy, Národní muzeum (NM), ji za neodmyslitelné součinnosti Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel (SČVP) nabízel a půjčoval muzeím a městským úřadům, především v těch místech, kde žijí navrátilci z roku 1947 a navrátilci od Černobylu.

V roce 1994 byla výstava instalována v Praze (Národní muzeum), Žatci (muzeum), Horšovském Týně (městský úřad), Tachově (muzeum), Sokolově (muzeum), Mariánských Lázních (muzeum) a Chomutově (muzeum). Propagaci výstavy hradilo a spolupráci při jejím provozu zajišťovalo SČVP. Jeho úředně rozeslalo pořadatelům na 400 plakátů s dotiskem o mistu a termínu výstavy a více než 4.000 individuálních pozvánek. Členové regionů SČVP pomáhali zajistit i dozor při výstavě. Pomohli především v Horšovském Týně, částečně i v Chomutově.

Výstava byla přístupna pro veřejnost 230 dnů. Za tu dobu ji navštívilo na 5.400 osob, z nichž se asi 1.700 zapalo do "Knih ohlasů". Důležité je, že se zájem o výstavu prokazatelně nezužoval jen na pamětníky, volyňské krajanů; všude jsme zaznamenali pozitivní ohlas široké veřejnosti.

Zápisy v návštěvní knize hodnotily výstavu kladně - oceňují úlohu Čechů na

Ukrajině, význam jejich účasti při osvobození Československa, hodnotí ale i kultivovanost, výtvarné a technické řešení výstavy. Výstavě věnovaly příměrovou pozornost celostátní a místní sdělovací prostředky. I krátké informace o výstavě a stručná sdělení o české menšině na Volyni často ušitily do požadavku na zkrácení čekací lhůty pro získání českého občanství pro černobylské krajanů či končily vyjádřením podpory organizované repatriace krajanů, žijících v Kazachstanu.

Je dobré, je-li výstava při každé nové zastávce bohatší novými exponáty, doprovodnou akci. Jsme rádi, že výzva, aby volyňští rodáci, jen pro vystavení v regionu, půjčovali své osobní památky, již se nechtějí vzdát, měla kladný ohlas. Přechodně zapůjčené předměty jsou vystaveny samostatně. Snad tak částečně zamezíme steskům: "...daroval jsem vám rodinné památky a ony ve výstavě chybí...". Většina dárců ale již pochopila, že není možno vystavit vše. To, co jste věnovali, je přece řádně uloženo v Národním muzeu, uchováno k dalšímu studiu či pro jiné výstavy. Spontánně vzniklou akci, posilující soudržnost volyňských krajanů, jsou přátelská posezení, organizovaná vedoucími regionů. Loni se konala v Sokolově a Chomutově. Vedoucí regionů by měli nejen organizátory spolupráce členů SČVP s pořadatelé výstavy v regionech, ale iniciativně pomáhati řešit problémy vzniklé s jejím provozem.

Bohužel jsme měli pro návštěvníky jen málo **informačního materiálu** o Čechích na Volyni. To lze považovat za nedostatek, oslabující působení výstavy. Brožurka Hlavní informace o Čechích na Volyni a od Černobylu (zvláštní vydání Zpravodaje SČVP) byla po čtyřech měsících rozebrána a v prodeji zůstala jen malý počet "památečních plakátů" se stručným informativním textem na

rubu. Drobné nedostatky, kterým se pravděpodobně nelze zcela vyhnout - spíše administrativní nepřesnosti v popisích - se snažíme průběžně odstraňovat.

V roce 1995 projde výstava OSUDY ČECHU Z VOLYNĚ dalšími místy, věříme, že se stejným ohlasem jako v roce 1994.

Ing. J. Hofman, SČVP,
Dr. St. Slavík, NM

Putovní výstava v Chomutově

7. 12. 1994-10. 1. 1995

Když jsme v červnu loňského roku nabídli řediteli okresního muzea v Chomutově JUDr. Antonínu Kallistovi, ČSČ, výstavu OSUDY ČECHU Z VOLYNĚ, rozhodl se okamžitě:

"...taková výstava by u nás být měla. Zařadíme ji do programu současné s tradiční výstavou *belémů*, to u nás bývá největší návštěvnost...". (Výstava *belémů* není ale jedinou zajímavostí z programu muzea. Dočtete se o něm ještě v závěru). Zbývalo už jen zajistit výstavní plochy. Výstava se totiž lépe uplatní ve větších sálcích, ty muzejní však byly ve sjednané době obsazeny, jestliže jsme výstavu chtěli nabízet i návštěvníkům *prehlátky belémů*, nebylo než požádat starostu města Chomutova, Ing. Bohumila Bociana, aby nám dovolil vystavovat v Rytířském nále radnice. Měli jsme k dispozici radnice prostory, ale museli jsme zajistit péči o provoz výstavy ve svátečních dnech. Pracovníci kulturního oddělení městského úřadu sice pivozně dozor přislíbili, svůj slib ale nemohli dodržet. Iniciativně je zastoupili vedoucí chomutovského regionu paní Jitřina Kačerová a pan Alexander Hloušek. Úlohu patronů a strážců výstavy plnili, jak jim jen situace dovolovala.

Víte, že chceme, aby se naše výstava proměňovala, představovala nové exponáty. Před časem jsme vyzvali vedoucí regionů Sdružení, aby pro každé nové

zastavení zapůjčili památky dosud nevystavované. Díky těm, kteří nás vyslyšeli, můžeme instalovat další vitriny s donesenými exponáty. V Chomutově jste mimo jiné mohli vidět církevní památky od paní Dvořákové a Záhorské, fotografie od pana Hlouška i ukážku z kroniky obce Malinovy v Zitomiru od pana Petruščenkové. Při zahájení výstavy věnoval do muzeijní sbírky cenné dokumenty pan B. Sršeň z Chomutova. Jeho poznámka "... mladi by to beztak jednou možná vyhodili..." má asi obecnější platnost a stojí za to, zamyslet se nad ní.

Co zbývá? Vzpomenout vernisáže. Řídila ji vedoucí historického oddělení muzea paní Mgr. Eva Šamšulová, promluvil Dr. St. Slavík z Národního muzea a čtyři desítky přítomných pak výstavou provedl Ing. J. Hofman ze Sdružení. Ocenil uspořádání přátelského setkání, které pro účastníky zahájení zorganizovala vedoucí regionu. Ona i její spolupracovnice byly hostitelkami posezení v zasedacím sále radnice. Mezi účastníky zahájení i závěrečné besedy byli redaktori místního tisku, rozluhla i zástupci muzea. Ti všichni se přičinili, aby informace o výstavě pronikla i za radniční zdi.

Když jsme při ukončení výstavu hodnotili, konstatovali jsme, že se návštěvníkům líbila. Líbila se pamětníkům, ale i studentům středních škol, kteří sem našli cestu. "...moc a moc děkuji. Ať nikdy neztrácíte svoji historii a máme dlouhou budoucnost." (Mgr. J. Cerný, Jirkov). "Je nejvyšší čas napstat a vydat pokud možno podrobné dějiny volyňských Čechů." (Bučina).

Shrnutí: Výstava OSUDY ČECHU Z VOLYNĚ se konala v Rytišském sále radnice v Chomutově od 7. 12. 1994 do 10. 1. 1995. Spolupřáteli byli Národní muzeum, Praha, Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Okresní muzeum Chomutov, městský úřad Chomutov. Pořadatelskou službu vykonávali členové chomutovského regionu Sdružení. Vyjma základních 22 panelů bylo vystaveno ve čtyřech vitrinách 48 exponátů ze sbírky Národního muzea a 12 exponátů zapůjčených. Podle odhadu výstavu navštívilo 550 osob, získány či podpisly jsou uvedeny ve 451 případě. O výstavě dosud referovaly dvoje regionální noviny.

Okresní muzeum Chomutov, Palackého 86, 430 01 Chomutov: Areál bývalého jezuitského gymnázia (tel.: 0396/25318): stálá expozice ŠALOM - kapitoly z historie Židů v severozápadních Čechách, expozice historické lékárny. **Radnice** (tel.: 0396/25318): expozice pozdně gotického umění na Chomutovsku, sbírky renesančního a barokního umění. **Význačné výstavy roku 1995:** "Chomutovsko a 2. světová válka" (od 4. 5.), cyklus výstav "13. muzejní léto" (od 17. 6.), třetí část expozice ŠALOM (od 17. 10.).

Muzeum je otevřeno v pondělí a středu od 9 do 17 hodin, ve čtvrtek a v sobotu od 9 do 14 hodin, v neděli od 14 do 17 hodin

St. Slavík, Národní muzeum, E. Šamšulová, Okresní muzeum Chomutov, J. Hofman, J. Kačerová, SCVP

OZNÁMENÍ

Další volyňské sympozium se bude konat dne 27. března 1995 od 9 hodin, v Praze 2, Legerova 22, na téma:

1. Život krajanů ve východní Volyni.

2. Vztah volyňských Čechů k Židům a Němcům.

Podrobný program bude rozeslán obvyklým způsobem.

V. D.

Z bojů 1. čs. sboru na Slovensku před 50 léty

Slovensko, na severu jeho hornatý a zalesněný terén, šťastní a usmívající se lidé - současně překvapivá chudoba na vesnicích - to byl dosud neznámý obraz, který se promítal v očích volyňských Čechů, vojáků armádního sboru, v závěru roku 1944 a začátkem roku 1945. Postupně při osvobozování dalších oblastí východního a středního Slovenska se obraz měnil k lepšímu. Severovýchodní Slovensko bylo prvním územím osvozeno vlastní, které naše krajané - frontové vojáky - přijalo. Překonaní Karpat a vstup na území Slovenska bylo nejlepší školou pro další boj.

V lednu památného roku 1945, vojska 1. čs. armádního sboru ve vymezeném pásmu pronásledovala ustupující nepřítel od řeky Ondavy. Na této cestě musela ale překonávat hluboce členěné zářasy, bráněné hitlerovskými samopalníky, dělostřelctvem a minometry.

Jednotky 1. čs. brigády zahájily dne 23. ledna 1945 v 18.20 hodin větší boje o pohorí BRANISKO.

Nepřítelští samopalníci zaujali obranné postavení na severovýchodních svazích Spišské Podhradí, Silnice Nižní Slavkov-Spišské Podhradí nepřítel zničil tím, že na něj vytvořil hluboké nálevky, stromové zářezy a v několika místech obrovskými náložemi hravě sesul skálu a zničil mosty přes horské potoky a bažiny. K zesílení účinku také vytvořené zářasy zaminovali různými druhy protitankových a protipěchotních min.

Nepřítel použil ke zničení silnice a přechodu přes pohorí BRANISKO desítky tun trhavín a tisíce min různé konstrukce. Němci byli také přesvědčeni, že postup našich motorizovaných jednotek bude na dlouho zastaven.

Díky velkému úsilí ženijních jednotek, kde podstatnou část tvořili i volyňští Češi, pohorí bylo zprůchodněno za velmi krátkou dobu. Při tomto úsilí se projevila dobrá spolupráce s místním obyvatelstvem.

To byl i jeden z podílů volyňských Čechů při osvobozování Slovenska před 50 lety. Toto výročí tvoří součást našich dějin.

Miroslav Novák

Setkání v regionech Výroční členská schůze SCVP v Litoměřicích

Dne 14. 1. 1995 se konala v litoměřickém regionu SCVP členská výroční schůze, kterou řídil předseda regionu krajan Josef Kozák.

V pracovním programu schůze byl vymezen čas také na příjemné posezení a vzpomínání u prostřených stolů s různými pečárenskými pochoutkami, chlebičky a nealkoholickými nápoji, vše již tradičně s dilly Zemanů a rukou ostatních aktivistek regionu.

Schůze probíhala dle bohatého, pečlivě připraveného programu.

Uvodem krajan Miroslav Novák podal informaci o strukturálních změnách řízení regionu a potom provedl vyhodnocení zasloužilých a z funkce odstoupilých členek.

Nejdříve to byla krajanka Miluše Dědková, nyní místopředsedkyně SCVP, kterou právem vyzvedl jako velice zasloužilou členku Sdružení, výbornou organizátorku s vynikajícími výsledky ve funkci vedoucí regionu. Vzhledem k tomu, že začínala prakticky na neprošlápaných cestkách stavět a řídit tuto naši organizaci, dnes již s 240 členy, v době značného přílivu do republiky krajanů od Chernobylu, kterým bylo nutno věnovat mimořádnou aktivitu a citlivou pozornost a kdy veškerou evidenci členů a finanční záležitosti vedla sama, byla její práce o to obtížnější. Obětovale nezištně mnoho energie a času ve prospěch Sdružení. Na důkaz uznání jejich zásluh a poděkování byl jí předán pěkný věcný dárek a květiny.

(Redakce se omlouvá, že se jí v minulém čísle vyloudila chyba do jména této vzácné krajaně - místo Lituby mělo být uvedeno Miluše. Prosíme za prominutí!)

Dále byla vyzvednuta záslužná práce kronikářky regionu krajanek Evženie Ružbatské, která s velkou pečlivostí a přehledem zaznamenávala veškeré dění v regionu a s profesionálním vkusem krásila stránky kroniky výtvarnými díly, která tak příjemně a esteticky dookolařovala text. Bohužel z rodinných a časových důvodů byla nucena se té funkce vzdát.

Také manželům Zemanovým, kteří tak obětavě a nezištně přispívají svým pečlivím i ostatními aktivitami k příjemným hodnotám všech akcí, bylo vyjádřeno velké uznání a poděkování. Krajanka S. Zemanová se skromností sobě vlastní a učitelností přisílila i další spolupráci.

Všem hodnoceným bylo předáno květin.

Zpráva o činnosti regionu za rok 1994 s upozorněním také na ideovou stránku pořádaných akcí vypracovala a přednesla krajanka M. Dědková.

Zpráva o činnosti historické komise přednesl krajan M. Novák, přičemž apeloval na členy, aby dle možnosti podporili přípravu souboru fotografií o Volyni pro muzeum a propagovaly návštěvu putovní výstavy.

Po přestávce s občerstvením byly provedeny tajné volby výboru regionu pokračování na str. 3

přičemž všichni navržení kandidáti byli zvoleni jednoduše.

Diskuse měla většinou ráz informativní, kdy přítomní získali mnoho potřebných informací.

Velmi pěkný diskusní příspěvek měla prof. Věra Vichová. Mimo řady zajímavých úvah vyjádřila též velké rozhořčení nad neuvěřitelnou mravní zkázu některých mládežnických skupin a uvedla oříšný fakt zničení a zneuctění krásného památníku na hřbitově, který tam byl postaven z velké a hluboké úcty k padlým hrdinům ve válce proti fašismu a který se stal terčem bezesné hlouposti, nenávisti a hanebného činu. Z dalších úvah prof. Vichové vyznělo upřímné přání, aby ani jeden pomníček věnovaný padlým hrdinům v boji za svobodu nezůstal aspoň v tomto výročním roce bez úpravy a kyticky.

Po vyčerpání všech dalších bodů programu schůzi zakončil krajan Kuchynka. Mimo zhodnocení celkového průběhu schůze vyjádřil velké uspokojení s tím, že v ústředním orgánu Sdružení bylo dosaženo bezesné hlouposti a shody. Nově zvolenému výboru popřál dobrou spolupráci a úspěšné výsledky a všem přítomným pak pevně zdraví a spokojenost v novém roce.

Nakonec ještě byl vyhlášen výsledek dobrovolných peněžních příspěvků realizovaných u prezentačního stolu, který činil 2.410 Kč, z čehož 1.000 Kč bylo odhalováno na tisíkový fond.

V příjemné atmosféře této schůze setrvaly až po jejím zakončení ještě mnozí v přátelských hovorech až do 12.00 hodin. Region Litoměřice

OZNÁMENÍ

Olomoucký region oznamuje, že 6. května 1995 uspořádá setkání volyňských Čechů a jejich přátel z celé České republiky v Hněvotíně na počest 50. výročí osvobození od fašismu. Toto setkání je celodenní od 9.30 do 20.00 hodin. Proto žádáme ty krajany, kteří mají zájem zúčastnit se tohoto setkání, aby se přihlásili na adresu:

Vladimír TENGLER, Hněvotín č. 23,
PSC 783 47, telefon 068/522 14 15.

Každý účastník zaplatí 200 Kč na celodenní stravu. Přihlášky a zaplacení uvedené částky přijímáme z organizačních důvodů nejpozději do 31. 3. 1995. Na pozdější přihlášky nebude brán zřetel.

Rovněž ubytování je možné zabezpečit dle požadavků.

Program bude obdobný jako v roce 1988. Pozvánka s přihláškou bude všem zájemcům zaslána obratem.

Př setkání bude vyhrávát krojovaná hanačká dechovka.

Za Olomoucký region Vás srdečně zve V. Tengler, J. Nerad a přípravný výbor

Z regionu Karlovy Vary

V karlovarském regionu se i letos konají besedy každou poslední sobotu v měsíci v klubu domu pečovatelské služby na ulici Závodu míru v Karlových Varech-Staré Rolí. Zastávka autobusu "U rybníčka". V červenci a srpnu se

besedy nekonají. V prosinci zveме každého člena osobní pozvánkou na slavnostní besedu.

Krajané od Černobylu z Rovně u Sokolova se vracejí z chebského regionu do karlovarského. Srdečně Vás vítám jménem Sdružení zase na našich besedách.

Věra Pelcová

**Cestovní kancelář
PANCEST**
Marie Pánková,
Volyňských Čechů 1707,
438 01 Zatec
Tel., fax 0397/4049

NABÍDKA ZÁJEZDŮ pro rok 1995

Ukrájna 7denní zájezd autokarem
Misto: Termin:

Rovno přes Liberec 20. 4.-26. 4. 1995

Rovno přes Prahu a Olomouc 29. 4.-5. 5. 1995

Kovel, Kupičov, Luck 12. 6.-18. 6. 1995

Luck 10. 7.-16. 7. 1995

Každý zájezd 3 000 Kč.

V ceně: doprava Carosa Lux, ubytování v hotelu s plnou penzí, zájezd do Malína, pojištění a provodce.

Itálie - Bibione 10denní zájezd autokarem

Termíny: Ceny:

30. 6.-9. 7. 1995 3 650 Kč

25. 8.-3. 9. 1995 3 800 Kč

1. 9.-10. 9. 1995 3 400 Kč

8. 9.-17. 9. 1995 2 850 Kč

15. 9.-24. 9. 1995 2 600 Kč

22. 9.-1. 10. 1995 2 300 Kč

V ceně: doprava, ubytování v apartmánech, slunečník, dvě lehátka, pojištění a provodce. Pro děti do 12 let 5 procent sleva.

Objednáváte včas - osobně - telefonicky - dopisem

Úřední hodiny Po-Pá 14-17 hod.

NAŠI JUBILANTI

Dne 22. února 1995 se dožije 80 let paní Věra Báčová rozená Režáčová z Novostavců na Volyni. Členka chomutovského regionu se v listopadu 1994 přestěhovala z Cernice na Mostecku do Javorníka ve Slezsku. K jejím 80. narozeninám jí přejí do dalších let hodně zdraví, spokojenosti a dobrou pohodu všichni rodinní příslušníci a ostatní příbuzní J. Bába Čeb Dne 5 ledna 1995 oslavila pěkně púkulatý výročí 65 let členka chebského regionu paní Pavlína Douchová, rodučka z Volkova, bytem z Háj-Vojtanov. Do dalších let hodně pevného zdraví, spokojenosti a úspěchů přeje jménem členů chebského regionu Vedoucí Ludmila Mácová

Paní Marie Pišlová nar. 26. 2. 1905 se dožije dne 26. 2. 1995 svých 90 let. Narodila se v Malé Zubovíně, bydlí v Lokti u Karlových Varů a již dlouho pro nemoc musí trávit život v posteli. Přejeme naší vážené krajanice hodně zdraví a spokojenosti mezi svými blízkými. Za region Karlovy Vary Věra Pelcová

Z karlovarského regionu se dožívají v únoru 1995 Vladimír Kiperský z Volkova bytem v Horním Rozmyslě na Sokolovsku dne 4. 2. svých 55 let života, Ludmila Forgáčová ze Sokolova bytem v Nové Huti okr. Plzeň-sever dne 28. 2. svých 65 let života Do dalších let zdraví, štěstí a spokojenost za region Karlovy Vary přeje Pelcová

V 1. pololetí 1995 oslaví své kulatý výročí jubilejí z regionu Frydlant

Leden: Vladimír Sršbrný nar. 4. 1. 1930 - 65 let. Jiří Novotný, nar. 27. 1. 1930 - 65 let. Únor: Irena Hausmannová - Kadavá, nar. 2. 2. 1930 - 65 let, Marie Marelová, nar. 24. 2. 1940 - 55 let.

Březen: Antonín Jahodka, nar. 26. 3. 1930 - 65 let.

Duben: Vladislav Král, nar. 16. 4. 1920 - 75 let, Jiřina Novotná - Kellerová, nar. 18. 4. 1930 - 65 let, Jiří Štastný, nar. 17. 4. 1930 - 65 let, Marie Lišková, nar. 20. 4. 1920 - 75 let.

Červen: Věra Hejdáková - Cejnarová, nar. 22. 6. 1930 - 65 let. Do dalších let hodně zdraví, spokojenost, hodně funkčního elánu a dobrou pohodu všem našim jubilatům za region Frydlant přeje Evžen Silný

PEL-MEL na volyňské téma

Známy český volyňský činitel Václav Klich (naposled jsme o něm psali v článku o vzniku České družiny, které v roce 1914 vneval 300 000 rublů) patřil mezi ty naše krajany, kteří se snažili v carském Rusku zřídít českou rolnickou školu. K tomu účelu daroval 100 motů (asi 60 ha pozemku). Bohužel, vypukla první světová válka, na území Ruska vznikly nové politické poměry a k výstavbě školy již nedošlo.

V období mezi světovými válkami působil v Rovně české hospodářské družstvo. Zabývalo se prodejem zemědělských strojů, hnojiv, a rovněž činností spojenými s úvěrovou. Jeho činnost skončila po vzniku druhé světové války. Bohužel, zatím se nám nepodařilo zjistit, kteří naši krajané stáli v jeho čele, jak bylo českou veřejnosti na Volyni jeho služeb využíváno, a jak si vůbec stálo v konkurenci s podobnými podniky, které v této části Volyně působili.

V roce 1856 vznikla ve Čmelíně na Plzeňsku dechová kapela. Byla vytvořena z početné rodiny Hajných. V roce 1871 předsídlily rodiny Hajných na Volyni. Členka té česká vesnice, kterou známe jako Česká Dorostaje a sehraná kapela zanikla, ale pokračovala ve své činnosti. Existovala po celé tři generace a to až do nástupu do čsl. armády v roce 1944. Její kapelník Jaroslav Hajný je autorem řady tanečních a pochodových písní.

První české noviny v carském Rusku - Českoruské listy - začaly vycházet v Zelově v roce 1906. Byl to měsíčník redigovaný Bohuslavem Procházkou. Pro své náboženské zaměření českobratrské však neprošli mezi pravoslavnou většinu Čechů v Rusku, a proto v roce 1907 bylo jejich vydávání zastaveno. Podobný osud postihl i další české noviny-Jednota.

Na podzim roku 1915 bylo obyvatelstvo Českého Malína, Českých Knerut a dalších obcí pro protirukouskou propagandu mezi českými vojáky rakouské armády během dvou hodin násilně vystěhoвано do opuštěných ukrajinských vesnic u Vladimíru Volyňského. směrnicí pro své jednotky bojující v Rusku, jak

Velení rakouské armády vydalo tajnou směrnici pro své jednotky bojující v Rusku, jak se mají chovat vůči nepřátelsky založeným Čechům na Volyni a v Rusku vůbec. Násilně vystěhované obyvatelstvo se mohlo vrátit do svých domovů, téměř kompletně zničených, až v březnu roku 1918.

Rostislav Hlaváček

Za Václavem Šircem

Dne 27. ledna t.r. po dlouhé a těžké nemoci zemřel ve věku 73 let Ing. Václav Širc. Dřívější většina našich krajanů ho velmi dobře zná osobně i z článků a publikací, z činnosti v Blaniku i na frontě v roce 1944-45. Celý svůj život v osvozeném Československu věnoval dějinám volyňských Čechů, zejména pak jejich hrdeckým činům v první i druhé světové válce. Zapsal a zveřejnil řadu epizod plných dramatických událostí, oddané lásky ke staré vlasti a touhy přispět k zabezpečení důstojného postavení našeho národa v současném a budoucím světě. Napsal několik kronik volyňských obcí, spolupracoval při vydávání vzpomínek účastníků dukelských bojů, které vydávalo Dukelské muzeum ve Svidníku a nazvalo je Dukla stále živa. Když koncem roku 1987 byla ustavena historická komise při OV ČSPB v Záturci, byl povolán do jejího základního šestičlenného jádra. Snad téměř do posledních chvil svého života sbíral, třídil a zapisoval paměti volyňských Čechů - těch, kteří před padesáti lety se navrátili jako vítězové do své staré vlasti a po boku vítězých mocností jí přinesli svobodu. Budiž mu lehká země Česká, pro kterou žil a bojoval!

ONZÁMENÍ

Pani Lída Machová ro. Nováková, která v r. 1992 reemigrovala s rodinou od Černobylu, hledá dosud bezvýsledně svou sestru Kristýnu Novákovou (matka 3 synů), která reemigrovala do Čech již v roce 1947. Jakékoliv zprávy, i když raději pozitivní, posílejte na adresu: Ludmila Nováková, Nové Zákupy 514/19 471 23 Česká Lípa

Prosba na čtenáře ZPRAVODAJE
Obrácíme se s prosbou na naši celou krajanickou veřejnost o poskytnutí jakýchkoli informací o osudu rodiny Havelkových ze Sviňuch. Paní Anastažie Havelková ro. Martincová ze Sklíně byla nacisty odvezena do Německa. Syna Josefa (nar. 1925) odvedlo Gestapo v r. 1942 ze školy v Záturci. Jeho spolužákem byl Edek Mareš. Velice prosíme ty, kteří se někde v internančních táborech (např. Osvětimi, Hirschbergu apod.) s některým členem této rodiny setkali (dcera Marie nar. v r. 1927 chodila do školy rovněž v Záturci), aby podali jakoukoli zprávu na adresu: prof. Dr. Vladimír Dufek, Na Hřebenkách 8, Praha 5.

Naše řady opustili....

Dne 15. února 1995 zemřel ve Dvoře Králové ve věku 88 let Josef Ledvina, rodák z Kupičova. Kdo jste ho znali, věnujte mu tichou vzpomínku.

Marie Filipová, Mnichov Dne 26. 12. 1994 zemřel náš krajan pan Josef Husák ve věku 94 let a byl pohřben 4. 1. 1995 do rodinného hrobu v Postoloprtech. Narodil se v obci Semidub na Volyni. Bojoval v řadách čs. armády a u Dukly byl těžce raněn Budiž mu země Česká, za níž bojoval a pro níž žil, lehká.

Za region Zatec Teofil Vegricht Oznamení o úmrtí tohoto krajana nám za region Zatec posílala I. Kirschnerová Dne 23. ledna 1995 zemřel krajan pan Václav Vacek ve věku 71 let bytem v Benkově u Uničova. Narodil se v Ulhárově a byl příslušníkem 1. československého armádního sboru v SSSR. Clenové uničovského regionu projevíu pozostalým lidubokou soustrast.

Vladimír Romaněnko Dne 21. 2. 1995 uplynuly 4 roky ode dne úmrtí pana Václava Vegrichta, nar. 25. 9. 1917 v Holovni České. Václav Vegricht byl účastníkem druhé světové války jako spojář u dělostřelctva, prošel frontou a zúčastnil se osvození Československa. Byl nositelem válečného kříže a mnoha jiných vyznamenání. Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi.

Manželka Marie, dcera a syn s rodinami.
Za region Karlovy Vary
Věra Pelcová

Poděkování

Pani Taťana Zolotovská děkuje všem krajanům z Krupky a panu Hrdličkovi za pomoc, kterou jí poskytli v době nejtěžší. Vedoucí regionu také všem děkuje. Po-máhat v nouzi je naší křesťanskou povinností, ale také našim volyňským zvykem. Jsem velice ráda, že se ten krásný zvyk zachoval.

Za region Teplice Václav Bižovský

Mám vždy radost, když mohu do členské knihy připsat nové členy a tím větší smutek, když některé musím vyškrtnout proto, že navždy naše řady opustili. Ještě na členské schůzi, která se konala 10. prosince, a na níž jsem si popovídá dobře zdraví do nového roku, jsme nevěděli, že za několik málo dní - 21. prosince - nás bez rozloučení opustí navždy naše mladá členka H. Falutsová ve věku 37 roku, a v posledním dni roku paní Emilie Hrbková ve věku 64 let. Na vánoce jel navštívit svoji maminku na Ukrajinu Boris Zolotovský a místo návratu uložil své tělo ve věku 40 let do země rodné Ukrajiny. Ani Nový rok není mládosný - brzy po něm z našich řad odešel br. Vladimír Pišl ve věku 42 let. Je mi smutno psát tyto řádky. Prosíme přátele a známé nejen z naší organizace, aby si vzpomněli na naše předčasně odešlé členy, kteří se tolik těšili ze života a společně trávili pěkné chvíle v rodinné a kamarádeské organizaci volyňských Čechů. Za výbor regionu Teplice

Vladimír Pospíšil

Poděkování autorovi knihy

"U nás na Volyni" panu Václavu Šimkovi

Po delší době se mi konečně podařilo sehnat knihu U nás na Volyni. Už jsem ani nedomyslela, že ji seženu. Za to vědím paní Kačerová, vedoucí chomutovského regionu. Chtěla bych se podělit o radost, kterou mi způsobila čtená této knihy. Autor popisuje skutečný život volyňských Čechů před druhou světovou válkou a po ní. Sám prožil krutá válečná léta, popisuje vše reálně a takovou formou, která každého zaujme. Bydlela jsem s rodiči ve Věrbě na Volyni. Jako desetileté dítě jsem proživala hrůzy války, strach o rodiče a blízké. Byla to těžká doba se smutnými vzpomínkami. Ty přisedlím do vlasti v roce 1947 a přizpůsobováním se novému životu postupně během let vylebdly ze začátku se mi stýskalo po kamarádkách, známých a krásném kraji mého rodiště. Prožila jsem tam dětství a školní léta. Po přečtení knihy se mi vrátily veselé i smutné vzpomínky z minulých let. Popisy jednotlivých událostí mi byly blízké, jako by mluvily mými ústy. Moc mě potěšila a poučila tato kniha dobře se éte, nelze se od ní odtrhnout.

Děkuji autorovi za tak pěkné dílo. Nebyť těchto vzácných lidí se skvělou pamětí a nádherným slohem, vše by časem vřadl a nezbylo by nic, z čeho by se nově pokolení dozvědělo o životě našich předků na Volyni. Škoda, že knih s touto tematikou je tak málo. Přejí našemu volyňskému spisovatelovi panu Václavu Šimkovi pevné zdraví, hodně životní síly, aby mohl psát další knihy o našich krajanech.

Emilie a Jan Pelcovi

Dary krajanů od Černobylu

na činnost regionu: pan Boleslav Hnojník z Vřesové - 100 Kč, paní Lidie Solomko z Nové Role - 100 Kč a paní Anna Turková z Nové Role 100 Kč.
Za karlovarský region děkuje
Věra Pelcová

OMLUVA

Redakce časopisu se omlouvá za nedopátení, která vznikla v posledním čísle ZPRAVODAJE vinou technických potíží v tiskárně, jež zavinily jednak pozdní vydání čísla a několik chyb v textu.

Děk za porozumění!